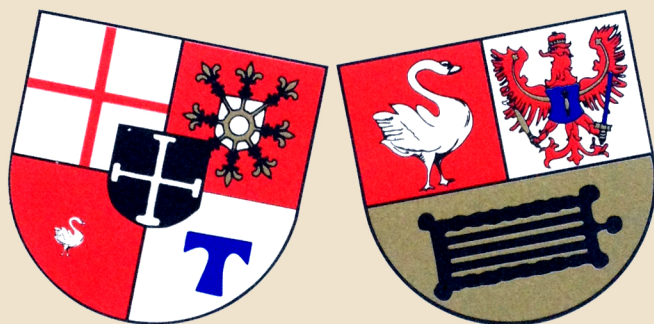

HUISSENSE GILDEN KRONIEK

UITGAVE VAN HET
Sint Gangulphusgilde
EN HET
Sint Laurentiusgilde
BINNEN DE STAD HUISSEN

HUISSENSE GILDEN KRONIEK

De Huissense Gildenkroniek is een uitgave van het Sint Gangulphus- en het St. Laurentiusgilde binnen de stad Huissen.

Abonnement Gildenkroniek:

Voor leden en buitengewone leden van de Gilden is de kroniek gratis.

Voor niet- leden:

inlichtingen bij de redactie.

AFBEELDINGEN OP DE OMSLAG:

De wapens op de omslag zijn van beide Gilden.

Links is het wapen van het Sint Gangulphusgilde afgebeeld en rechts het wapen van het Sint Laurentiusgilde.

COLOFON:

Redactie: Geert van Dalen, Hans Hoen, Wim van de Jagt,
Hugo Vermaas en Jan Wannet (eindredactie).

Webmasters : Tjebbe Kersten, John Kradolfer

Lay-out: John Kradolfer

Redactieadres: Huissense Gildenkroniek,
Wieken 15,
6852 BR Huissen.
tel: 026-3250973

Internet : <http://www.gildenhuissen.nl>

Email : kroniek@gildenhuissen.nl

INHOUDSOPGAVE GILDENKRONIEK.

JAARGANG 18, NUMMER 02, SEPTEMBER/OKTOBER 2005.

INHOUD

Blz.

Inhoud.....	1
Gilden nieuws	2
Trouwen John en Ghislaine	5
Beleg en Ontzet 2005.....	6
Schieten en schutteren.....	9
Kringdag Gendt 2005.....	13
Fotopagina Umdracht 2005.....	15
Laurentiusdag.....	17
Gemeentekoning schieten.....	19
Jeugd Pagina	23
Klein Evertje of Wildeman?.....	24
Het verhaal achter zilver 3.....	32
Verkooppunten Huessense kalender 2006.....	36

De volgende uitgave verschijnt medio December 2005.

Aanleveren van teksten en foto's bij het redactieadres en wanneer mogelijk digitaal :

Redactie Gildenkroniek.

kroniek@gildenhuissen.nl

De foto's in deze uitgave zijn gemaakt door:

T. Kersten, J. Kradolfer.

GILDENNIEUWS.

RECTIFICATIE:

In de vorige Gildenkroniek, jaargang 18 nummer 1, zijn tot onze spijt een aantal fouten gemaakt. Voornamelijk spel en typfouten. De oorzaak was dat de bestanden op de cd voor de drukker zijn verwisseld. Onze excuses hiervoor, en we zullen proberen deze fouten in de toekomst te voorkomen.

Namens de redactie, Jan Wannet.

AFREKENINGSVERGADERING

Zondag 10 juli jl. werd de traditionele afrekeningsvergadering gehouden. Tijdens deze vergadering maakten de nieuwe koningen ook hun raadsheren bekend. Verder werden er verschillende functies verdeeld.

RAADSHEREN SINT GANGHULPHUSGILDE

Koning : Theo Bouwmeister

Keizer : Wim van der Jagt

Eerste raadsheer:	Ben Pauwelsen
Tweede raadsheer:	Henk Bouwmeister
Derde raadsheer:	Willy Bouwmeister
Vierde raadsheer:	Harry Berendsen
Vijfde raadsheer:	Martien Berendsen
Zesde raadsheer:	Joop Eeuwes

RAADSHEREN SINT LAURENTIUSGILDE

Koning : Frank Pauwelsen

Keizer : Ignace Hoen

Eerste raadsheer: Wim Kersten
Tweede raadsheer: John Rijfkogel
Derde raadsheer: Henk Iding
Vierde raadsheer: Tjebbe Kersten
Vijfde raadsheer: Erik Witjes
Zesde raadsheer: Nico Evers

GILDENKNECHT

Dit zijn de gildenbroeders die voor alle attributen van de Gilden zorgen. Wim van der Jagt en Henk Bouwmeister zullen deze taak vervullen.

OFFICIEREN SINT GANGULPHUSGILDE

Generaal: Geert Brons

Kapitein: Geert van Dalen

OFFICIEREN SINT LAURENTIUSGILDE

Generaal: Jan Wannet

Luitenant: John Kradolfer

VAANDELDRAGERS

Sint Gangulphus : Wil Evers

Sint Laurentius : Hans Matthijssen

FUNCTIES SINT LAURENTIUSGILDE

Boekhouder: Tjebbe Kersten

Jeugdkoning: Jan Giesen

GILDENBODES

Huissen-stad :Nico Evers
Huissen-zand :Willy Bouwmeister
Huissen-zilverkamp : Ben Pauwelsen

VOORMANNEN

Tamboers	: Frank Pauwelsen	026 - 3210748
Vendeliers	: Wim van der Jagt	026 - 3253124
Adjudanten	: Wim Kersten	026 - 3255453
Officieren en schutters:	:Jan Wannet	026 – 3250973 06 - 23428934
Kruisboogvendel	:Theo van Dam	026 – 3252472

NIEUWE LEDEN

Hierbij heten we een aantal nieuwe buitengewone leden van harte welkom.

Het zijn: W.J.G Roelofs , L. Stegeman , P. van den Brink , G. van den Hoff , I. Rijsemus en P. van Londen.

Buitengewone leden zijn leden die de Gilden steunen met een jaarlijkse bijdrage van € 17,50. Zij hebben het recht om tijdens het jaarfeest mee te schieten op de prijsvogel.

Ook is er een nieuw jeugdlid;
Lars Rijsemus

Wij wensen jullie allen een mooie tijd toe bij de historische gilden van Huissen.

TROUWEN JOHN EN GHISLAINE.

Een tweede maal dit jaar kwamen de Gilden van Sint Gangulphus en Sint Laurentius bijeen om een Laurentiaan naar het altaar te begeleiden. Op 11 juni 2005 trouwden John Kradolfer en Ghislaine Huijbers. Om 10.30 haalde een iet wat zenuwachtige John & Ghislaine op bij hun eigen stulpje aan de Stadswal.

Hierna vertrok het geheel naar de trouwkapel te Huissen.

Onder toezicht van gepensioneerd buitengewoon ambtenaar van de burgerlijke stand de heer Huijbers, voltrok Karel Vliem het huwelijk. Nadat beide volmondig JA hadden gezegd en de benodigde handtekeningen waren gezet, ging dit bruidspaar onder Gilden begeleiding naar het Dominicanen Klooster.

Op deze bijzondere locatie werd het kerkelijk huwelijk voltrokken door pater Theo Koster.

Natuurlijk stond ons Gilden in een erehaag, waardoor de bruid met vader naar het altaar liepen. Hier werd de hand overgedragen aan John. Aansluitend aan deze viering kreeg dit bruidspaar een vendelhulde van ons Gilden.

De dag werd verder voortgezet in Zalencentrum de Valom.

Wij wensen John en Ghislaine heel veel Geluk.

BELEG EN ONTZET 2005

Eén van de twee hoogtijdagen van de Gilden is de herdenking van het Beleg en Ontzet.

Dit jaar al weer voor de 503e maal. En ook dit jaar was de reveilleploeg weer vroeg uit de veren om de oppergeneraal en de beide koningen met het Gildenkanon uit bed te schieten.

Om 7.45 uur verzamelde de gildenbroeders zich met hun partner in de Gouden Engel om gezamenlijk naar de parochiekerk te gaan voor de gedenkmis in onze gildenkapel.

Iets later dan gepland, dit door de harde regen, keerde wij terug naar de Gouden-Engel voor de gezamenlijke koffiemaaltijd. Even later kwam, onder groot applaus, de reveilleploeg binnen die de beide koninginnen een bloemetje aanboden. De dames mochten, traditiegetrouw, weer het gewicht van het zilver raden. Enkele dames wisten dit op enkele 10e van grammen na te raden.

In de Aloissiuschool was inmiddels de zaterdagschool, onder leiding van Henk Eerden al weer van start gegaan en presenteerde de jeugdvendeliërs en tamboërs zich weer op uitstekende wijze en er was weer een grote belangstelling voor, ook enkele ouders waren zeer geïnteresseerd in de geschiedenis van het beleg en ontzet van Huissen en bleven, nadat de kinderen door de wildeman bevrijd waren, nog even na.

Rond 11.30 uur werd begonnen met de eerste rondgang door Huissen. De drager van het visnet voorop gevolgd door een grote groep gildenbroeders. De wegen werden door de bielemannen vrijgemaakt van de opgeworpen obstakels. Dit jaar waren het er, volgens mij, weer meer dan vorig jaar.

Na het eerste bezoek aan het 'Wachthuis' werd, boven op de dijk het bevel splitsen van de troepen gegeven. De Gelderse vertrokken naar de badweg en de Kleefse naar een goed onderkomen in de stad. Bij bakkerij Stam werd een vendelhulde gebracht en werd een oorkonde uitgereikt, omdat bakkerij Stam al jaren het traditionele krentenbrood verzorgt dat op Beloken Pasen door de koninginnen wordt aangesneden.

Nadat de dames naar een veilig onderkomen, ‘het Teerhuus’ waren gebracht (De Toelast) maakte de verdedigers zich in het ‘Wachthuus’ klaar voor de strijd.

Het ‘Wachthuus’ was in het Teerhuus (naast de Zon of de Maan?) wat voor hilariteit en verwarring zorgde.

Toch lukte het twee gildenbroeders, verkleed als oud wijf, het teerhuus van de dames in te gaan en met de dames te dansen en gezellig even mee te doen met het feest wat er voor de dames werd gegeven.

Om 14.00 uur werd een poging gedaan om te vissen in de molenkolk. Het is een oud privilege van de gilden om te mogen vissen. De kolk stond dit jaar zo goed als droog, toch werden er echte zoute haringen naar boven gebracht waar het leger wel raad mee wist.

Het weer zat deze dag niet altijd mee, af en toe regende het zo hard dat er geschuild moest worden. Ook de Gelderse aan de badweg moesten beschutting zoeken en ook de barbecue moest veilig gesteld worden. Regelmatig werden er tussen de twee kampen schriftelijke berichten verstuurd. Dit jaar kregen wij de medewerking van Martin van Onna die op zijn ijzeren paard de brieven bezorgde.

Intussen volgden de kinderen de wildeman waar die ook heen ging, dit onder grote hilariteit van de Huissense bevolking. De kinderen werden door de wildeman getrakteerd op allerlei lekkers. Ook de doktors hadden dit jaar de handen vol aan het verbinden van de kinderen die allemaal een verbandje wilden.

Het vuurvechten moest dit jaar uitwijken naar de badweg omdat de pleyroute door werkzaamheden was afgesloten en de looveerweg een belangrijke alternatieve route was geworden. Nadat de man met 't blek de Huissense bevolking had gewaarschuwd voor het naderende onheil trokken de legers ten strijde.

Het spiegelgevecht had over publieke belangstelling dit jaar niet te klagen. Na de Huissense overwinning trokken de gildenbroeders, onder klokkengelui, door de stad.

Nadat de vrouwen bevrijd werden uit het 'Teerhuus' werd er een vendelhulde gebracht. Gezamenlijk zijn we weer naar De Gouden Engel gelopen waar aansluitend het bevrijdingsfeest begon.

Hugo Vermaas.

SCHIETEN EN SCHUTTEREN,

zondag 26 juni 2005.

door Henk Eerden

Zondagochtend, na alle inspanningen van de vorige dag, waren velen al weer vroeg op pad om de laatste voorbereidingen voor het Koningschieten te treffen. Na de vroege trom en de koffie met cake volgde de traditionele Heilige Mis in onze, voor deze tijden goed gevulde, parochiekerk

Na de kerk een triomfantelijke rondtocht door Huissen onder een zonnige Huissense hemel. Bij de Gouden Engel een laatste vendelhulde aan onze koningen Wim van de Jagt en Frank Pauwelsen. Na vandaag mag Wim hij als keizer door het leven, omdat hij de klos al drie keer goed wist te raken. Zijn afscheidsrede was er een om in te lijsten. Bedankt Wim voor de inzet de laatste drie jaar.

Na de toespraken komen dan eindelijk de kandidaten voor het Koningschieten uit de bus. Voor het Gangulphusgilde een gebroederlijke kandidatenlijst met Henk, Theo en Willy Bouwmeister met daarnaast als enige Ben Pauwelsen om het de andere familie een beetje lastig te maken. Ben kan hem soms behoorlijk raken dus de Bouwmeesters kunnen de borst nog wel even nat maken. Bij het Laurentiusgilde komen dezelfde kandidaten als vorig jaar uit de bus. Frank Pauwelsen gaat na twee voorgaande keren voor de keizerstitel. Wim Kersten is altijd in voor een klos met splinters en John Rijfkogel probeert het dit jaar zelfs al voor de negende keer. De klossen gemaakt door Henk Bouwmeister komen ook nu weer op het laatste moment voor de dag en worden voor inspectie aangeboden aan de zittende koningen.

Het traditionele pijproken trok dit jaar maar liefst 6 deelnemers. De pijpen gevuld met ieder 2 gram Voortrekker Pijptabak, geschonken door Arnts uit de Langestraat, gaan om 11.55 uur in de brand. Na 32 minuten en 30 seconden zat er klaarblijkelijk geen leven meer in de pijp van Hugo Vermaas en bleef Ivan Mathijssen nog bijna 1 minuut langer doordampen als pijpkampioen met brandweerlongen. De volledige uitslag van het pijproken staat elders in deze kroniek.

Om aan te sterken voor de middag wordt er weer een uitstekende Gildenmaal geserveerd. Na het tafelgebed van Jan Wannet kon uiteindelijk iedereen op pad naar het schietterrein op het Raadhuisplein. Na het prijsschieten op de vogel was het de beurt aan Gangulphus om de klos omlaag te halen. Na ontdaan te zijn van het koningszilver mocht Wim als eerste zijn laatste schot lossen op het rood gelakte hout. Daarna was het de beurt aan de kandidaten. Het oude Gilde liet er geen gras over groeien. Al snel ging het hout aan barrels. Henk, die natuurlijk de eigengemaakte klos goed had bekeken, loste een splijtend schot waarbij de splinters alle richtingen uit vlogen. Zijn broer Theo kreeg zodoende een opgelegde kans die hij meteen verzilverde. Een daverend applaus steeg op en Theo werd als nieuwe koning gehuldigd. Het jonge Gilde had veel meer tijd nodig. Vele rake schoten werden gelost om de blauwe klos te decimeren. Het leek wel of men de kaasschaaf had meegenomen. Op het eind leek de klos helemaal los te hangen en dacht menig een dat slechts een keer raken voldoende zou zijn. John stond onder de klos en met welgemeend advies van Ivan schoot hij raak... alleen de klos besloot nog even te blijven hangen. Vele rake schoten volgden, bekeken door een ademloos publiek. Frank Pauwelsen maakte er tenslotte een einde aan. Met een droge knal vlogen de laatste splinters naar beneden en zat hij voor de derde keer op rij op de schouders van zijn Gildenbroeders. Ook het Laurentiusgilde kan dus uitzien naar een nieuwe Keizer.

De nieuwe Koninginnen konden vervolgens worden opgehaald terwijl Wim Kersten met de splinters bleef zitten. Tijdens het koningsbal

s'avonds kon hij als veilingmeester zich nog een keer dit weekend "als een wilde" uitleven om de bonus binnen te halen. Het was weer af en het was weer gedaan. Allen konden weer terugzien op dit zeer geslaagd weekeinde.

UITSLAGEN TRADITIONELE PIJPROKEN, ZONDAG 26 JUNI 2005:

Allen gestart om 11:55 uur met 2 gram Voortrekker Pijptabak. Deze tabak werd geschonken door Arnts uit de Langestraat waarvoor onze hartelijke dank.

De uitslag was als volgt:

1.	Ivan Mathijssen	33:24 minuut
2.	Hugo Vermaas	32:30 minuut
3.	Albert Janssen	31:15 minuut
4.	Martien Berendsen	26:30 minuut
5.	Joop Eeuwes	23:30 minuut
6.	John Rijfkogel	8:10 minuut

KRINGDAG GENDT 2005.

Op 22 mei zijn wij als gilden naar de kringdag Rijk van Nijmegen en Omstreken geweest, de Schutterij van Gendt, St. Sebastianus, had hiervan de organisatie.

De beide Koningen en Koninginnen en onze generaal van St. Laurentius, zijn bij de ontvangst, toespraken en erewijn voor de koningsparen geweest. De erewijn werd aangeboden door de gemeente Lingewaard.

Onze andere gilden broeders hadden zich inmiddels verzameld op het Julianaplein in Gendt.

Tegen de middag was de opening met een gezamenlijke vendelhulde voor alle genodigden, die hadden plaats genomen in de muziektent. Bij de vendelhulde deden natuurlijk ook onze vendeliers mee, een pracht gezicht is dat altijd weer dat gezamenlijk vendelen.

Op het programma stond ook een rondgang door het mooie Gendt, met langs de kant veel toeschouwers.

Demonstraties waren er volop die middag, muziek, majorettes, kruisboogschieten, showvendelen en ook het groepsvendelen wat wij altijd doen. Dus voor iedereen wat wils om naar te gaan kijken. De jeugd deed zijn best bij het kruisboogschieten, helaas behaalden wij geen prijs.

Waar we ook naar uit keken was het vendelen van onze groep gildenbroeders. De jeugd deed mee in de aspirantenafdeling, en deden het heel goed. Zelfs de oudere waren gespannen of alles goed zou gaan, en het ging prima, complimenten jongens. En al dat gezwoeg leverde aan het eind van dag nog niets op. Wel een herinneringsmedaille. De groep seniorenvendeliërs behaalden een tweede prijs. Bij het defileren werd een 1^e prijs als groep mee genomen, en met het marcheren een 2^e prijs. Voor het gilden was het toch weer een mooi resultaat.

Frank Pauwelsen, de Laurentius koning, mocht dit keer meedoen om te proberen Kringkoning te worden, helaas werd hij het niet. Onze Laurentiuskoningin Betty deed haar uiterste best met het schieten om ook daar een prijsje weg te halen, het geluk was niet aan haar zijde.

Rond de klok van vijf uur was ter afsluiting nog een gezamenlijke vendelhulde.

Bijzonder aan deze dag was dat alles georganiseerd werd midden in het dorp, in plaats van op de voetbalvelden. Wij vonden het een goed georganiseerde Kringdag.

Het was een gezellige kringdag met veel publiek die van alles hebben gezien.

Wij als gilden hebben ons weer prima laten zien in Gendt, want we mogen best trots zijn op het gilden uit de stad Huissen .

Volgend jaar zijn we bij onze burens St. Bavo uit Angeren op bezoek met de Kringdag.

Wim v/d Jagt

F	o	t	o	.
---	---	---	---	---

PAGINA:
UMDRACHT
2005

ST. LAURENTIUSDAG

St. Laurentiusdag wordt gevierd op de zondag het dichtst in de buurt van 10 augustus. We vieren dan de dag van een van onze patroonheilige. Dit jaar was het op zondag 7 augustus.

Laurentiusdag begint altijd met een eucharistieviering, waarnaar we door Huissen trekken naar het Marktpllein. (hier stond vroeger het gildenhuis) Op de Markt wordt door de Luitenant de presentielijst voor gelezen van alle Laurentiusleden. Daarna volgt de gebruikelijke vendelhulde.

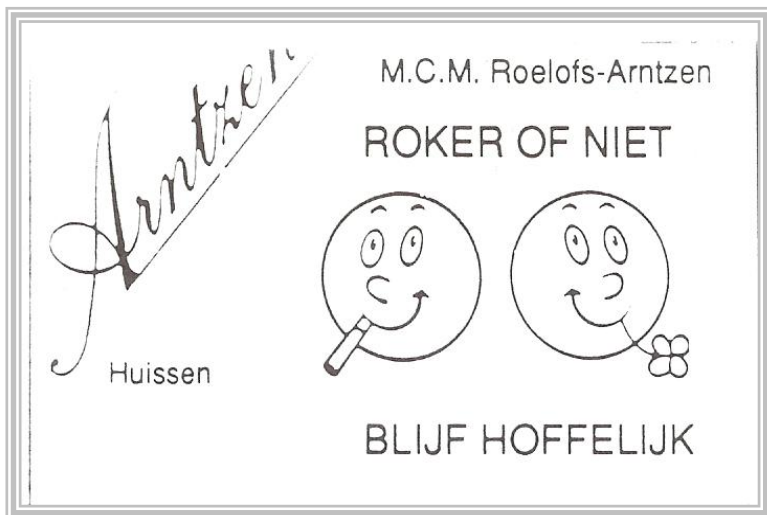
Daarna volgt een gezamenlijke koffietafel en tijdens deze gezellige bijeenkomst krijgt de koning van het St. Laurentiusgilde tijdelijk de voorzittershamer. Hiervan wordt gebruik gemaakt om het jaarverslag van Laurentius voor te lezen. Laurentiusdag is ook de dag dat Laurentiusleden over gaan naar het St. Gangulphusgilde. Dit is de laatste jaren niet meer gebeurt, echter dit jaar heeft Pascal Curvers aan gegeven over te willen.

De Laurentianen hebben op een gepaste wijze afscheid genomen van Pascal en de Gangulphianen waren weer blij met een nieuw lid. Pascal houdt blauw bloed, want hij heeft aangegeven de kleuren van Laurentius te blijven dragen in het historisch

kostuum.

Helaas valt Laurentiusdag altijd in de zomervakantie en is het daardoor altijd afwachten hoeveel leden aanwezig kunnen zijn.

IVAN MATTHIJSEN

1^E LINGEWAARD KONING 2005.

Het ontstaan van dit nieuwe evenement.

Vier gilden en schutterijen zijn actief binnen de gemeente Lingewaard, St. Bavo Angeren, Gijsbrecht van Aemstel Doornenburg, St. Sebastianus Gendt en St. Gangulphus en St. Laurentius Huissen. In 2002 zijn deze verenigingen benaderd door de gemeente, of wij wilden medewerken aan een gezamenlijk optreden bij de Nijmeegse Vierdaagse in het Goffertstadion in 2003.

Zo is toen de eerste samenwerking tussen de verenigingen begonnen. Ook mede op initiatief van burgemeester Dhr. Persoon, beschermheer van de Gilden van St. Gangulphus en St. Laurentius en van Gijsbrecht van Aemstel, is zo het idee over Lingenwaard koningschieten ontstaan. De vier schutterijen en gildens zijn om de tafel gaan zitten en hebben met goed overleg gezorgd dat dit evenement om de 3 jaar georganiseerd wordt en iedere keer door een andere vereniging. Gijsbrecht van Aemstel heeft zich voor de 1^e keer kandidaat gesteld om dit alles te organiseren. Zij hebben een goed en vakkundig programma in elkaar gezet. Onze complimenten voor Gijsbrecht van Aemstel en zeker ook aan Rick Bouwman die de hele dag zeer goed leidde

De ochtend uren.

Met 18 Koningen en Koninginnen gingen we naar Gijsbrecht van Aemstel in Doornenburg

In totaal waren er 71 Koningen en Koninginnen aanwezig deze dag Om 10.30 uur begon de Eucharistieviering in de St Martinuskerk, alle genodigden werden naar hun plaats begeleid. Het was een heel mooie viering met als voorganger Pastor E. Lammers, tijdens de viering werd het mooie Lingewaard Konings zilver gewijd.

Na afloop van de Eucharistieviering trokken we met de gilden en schutterijen door Doornenburg.

Alles was georganiseerd rondom het schuttersgebouw. De opening vindt plaats op het plein bij het schuttersgebouw en werd verricht door burgemeester Persoon. Tijdens het Wilhelmus werden de vlaggen gehesen. Daarna hebben alle jeugd-vendeliërs van de gemeente Lingewaard een vendelhulde gebracht aan alle genodigde en belangstellenden.

De inwendige mens werd ook niet vergeten, want in het schuttersgebouw stonden de broodjes en koffie al op ons te wachten. De erewijn werd aangeboden door de gemeente Lingewaard.

Het koningschieten begon om 14.00 uur met de voorrondes. Twee schietbakken waren opgesteld, eerst waren Angeren en Doornenburg aan de beurt toen Gendt en Huissen. Het waren zeer taaie vogels, Henk Iding schoot de kop eraf, Ben Stegeman en Ivan Matthijssen de vleugels en het staartje John Kradolfer. Deze gildebreders gingen met 12 ander overgebleven kandidaten naar de finale.

Intussen konden de koninginnen zich vermaken met een nog veel taaiere vogel, een uit het stenen tijdperk. Zagen en nog ander trucjes werden uit gehaald maar niets hielp, toen heeft men de prijsjes maar verloot. Ans Berendsen was een van de gelukkigen.

Verder waren er demonstraties in overvloed, bielemannen, kruisboogschieten, muziek van St. Bavo en St. Sebastianus en ook het vendelen werd niet vergeten. Alle vier de schutterijen en gilden deden mee, Doornenburg en Huissen vendelden op de trom, onze ouwe hap de tamboers: Frank, Ivan en Ignace, deden het prima. De muziekbond Willies en Billies vermaakte het aanwezige publiek prima.

Finale Lingewaard Koning.

Inmiddels 17.00 uur geworden, de 16 kandidaten melden zich om te gaan schieten voor de 1^e Lingewaard Koning. Het was een goede en sportieve strijd. De spanning was op alle gezichten te zien, wie wordt het. Uiteindelijk schoot Ivan Matthijssen na 168 schoten het laatste stukje hout eraf. Een zeer blij Ivan die de primeur heeft 1^e Lingewaard Koning te zijn. En het St. Gangulphus en St. Laurentius gilden hebben weer een nieuwe koning in de gelederen.

Ivan proficiat met deze eretitel en nog wel voor 3 jaar, uiteraard ook Jakkeliën gefeliciteerd met het succes van Ivan.

Uiteraard volgde nog de prijsuitreiking met als hoogtepunt het omhangen van het Koningszilver door burgemeester Persoon onder de klanken van het Wilhelmus gespeeld door St. Bavo en St. Sebastianus. Een goede opmerking had onze beschermheer, ze (Gilden Huissen) doen eerst of ze niet geïnteresseerd zijn, maar als het er dan om gaat, dan zijn ze niet meer te stoppen.

Uit handen van Wim Knuiman, president van Gijsbrecht van Aemstel, ontving Ivan nog een herinneringspeld. Jammer was dat door haar werkzaamheden Jackeliën niet aanwezig kon zijn.

Op het plein ging na afloop het verbodering feest rustig verder. Het was een lange dag, maar het was wel de moeite waard. Als de wil er is, dan kunnen we in de toekomst met z' n allen nog veel bereiken in de gemeente Lingewaard de vier Gilden en Schutterijen.

Over drie jaar zal er weer een verbroederingsdag georganiseerd worden, maar dan in Angeren, Gendt of Huissen.

Wim van der Jagt

Jeugdpagina

Beleg en ontzet

Ook dit jaar vierden we weer het beleg en ontzet van Huissen en wel voor de 503^e keer. Hierbij was ook de jeugd weer van de partij. Na de kerk en de koffietafel werd er besloten dat we in zomertentue gingen. Ook al leek het een regenachtige dag, de temperatuur lag hoog. Nadat we ons omgekleed hadden ging de jeugd naar de inmiddels alweer 3^e zaterdagsschool. Daar werd er verteld wat er voor de jeugd zoal te doen was. Maar door tijdgebrek moesten we al weer snel gaan om vervolgens rond te trekken door Huissen, waarbij er overal weer obstakels waren geplaatst.

Na deze tocht werden de dames naar het teerhuus gebracht en gingen we vissen. Hierbij waren natuurlijk weer lui van Karel van Gelre waar de jeugd dus achteraan ging. Na het vissen gingen we naar het wachthuis. Vervolgens ging de jeugd op weg naar het kamp van Gelderse troepen waar we de vlag probeerden te pakken. Dit lukte ons niet maar we hadden wel een zoi speren te pakken. Ook hadden we een krijgsgevangene die helaas weer ontsnapte.

Toen we weer terug waren gingen de jeugd met de man met het Blèk rond en vervolgens ging heel Huissen naar het vuurvechten op de Badweg. Toen we dit gedaan hadden trok de hele gilden door Huissen en vervolgens naar de Gouden Engel voor het bevrijdingsbal, waarbij de jeugdleden voor een leuk optreden zorgden. Frank Pauwelsen, Wim van de Jagt en Hugo Vermaas, worden namens de jeugd bedankt voor al hun medewerking. Het was een fantastische dag ondanks dat het weer af en toe wat tegen zat.

Koos Eerden

KLEIN EVERTJE OF WILDEMAN?

DOOR: DRS. J.H.F. ZWEERS

Onlangs werd ik door de heer Louis Muller geattendeerd op een artikel in de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* van 23 augustus 1924 waarin een verslag staat van de bekende onderzoeker naar de Nederlandse folklore uit de eerste helft van de vorige eeuw D.J. van der Ven over Huissen. Naar aanleiding van dit relaas leek het niet onaardig eens alle bekende ooggetuigenverhalen over de viering van de Huissense gildenfeesten te inventariseren en zodoende te reconstrueren hoe die feesten in het verleden verliepen.

Het St. Gangulphusgilde

Over de oudste feestelijkheden van het St. Gangulphusgilde waarvan verslag is gedaan zijn alleen de rekeningen bewaard gebleven. In 1576 duurde het feest vanaf Pinkstermaandag 11 juni tot en met de woensdag daarna. Bij het feest op woensdag zaten maar liefst 245 personen aan. Een groot aantal, zeker wanneer men bedenkt, dat Huissen toen ongeveer 1.000 inwoners telde. Naast het koningschieten op zondag, werd er op woensdag gevist. De feesten in 1581 en 1594 verliepen grotendeels hetzelfde. Op het feest van St. Johannes en Paulus (26 juni) droeg men ter herdenking van het Beleg en Ontzet het beeld van St. Gangulphus rond het kerkhof waarna men ging teren. Van een combinatie van het koningschieten en de herdenking van Beleg en Ontzet was toen nog geen sprake. Ruim een halve eeuw later –in 1641– was in die situatie nog niet of nauwelijks wijziging gekomen. Burgemeester Arndt van Will dacht, dat het te maken had met een gebeurtenis uit 1428 waarbij hij historisch gezien de plank behoorlijk mis sloeg. Wel wist hij te vertellen, dat de herdenking nog steeds op 26 juni door middel van een processie plaats vond. Aangezien het oudste –thans nog aanwezige– gildeboek van het St. Gangulphusgilde zich grotendeels beperkt tot het opsommen van de leden, zijn uit deze bron verder nauwelijks bijzonderheden over de feestelijkheden bekend. De herdenking van het Beleg en Ontzet bleef men volhouden op 26 juni en

in 1728 werd besloten voortaan te schieten op 24 juni en het gildefeest drie aaneengesloten dagen te laten duren. De Pinkstermaandag als dag van het koningschieten liet men dus los.

Het originele gildeboek van het St. Gangulphusgilde over de periode vanaf de heropricting in 1777 is tijdens de Tweede Wereldoorlog verloren gegaan. Weliswaar werd in de oorlog een kopie van dit archiefstuk gemaakt, maar dit afschrift is verre van volledig. Met name de rekeningen, die soms zeer opmerkelijke details kunnen bevatten over het verloop van feesten werden niet overgenomen.

Na de heropricting van het St. Gangulphusgilde in 1777 bleef men op 24, 25 en 26 juni feesten. Op de 24e schoot men koning waarna men op de 25e ging vissen. Al snel ontstond een nieuwe gewoonte. De leden splitsten zich in twee ploegen. Eén ploeg ging vissen in de Huissense Strang, terwijl de andere helft van de leden de hengels uitgooide in de Angerse Strang nabij De Brouwketel. De groep, die van Angeren kwam, werd door de Huissense groep ingehaald. Dit vissen in zowel Huissen als Angeren was na een aantal jaren verdwenen. In zijn verslag in de Geldersche Volksalmanak van 1835 maakt dominee Graadt Jonckers nog wel gewag van een uitgebreide vispartij *in eenen ouden strang, voorheen toen Huissen nog tot Kleefslanld behoorde, op Geldersch grondgebied gelegen* maar over twee vissende partijen rept hij met geen woord. Uit het feit, dat deze Strang buiten de voormalige enclave was gelegen, kan wel worden geconcludeerd, dat men toen in Angeren ging vissen. In dit relaas is voor de eerste keer sprake van het spiegelgevecht, waarbij de gildebreders met rode verf besmeurd “gewond” weerkeerden in de stad. Kennelijk waren de feesten inmiddels gereduceerd tot twee dagen

We moeten ruim dertig jaar wachten vooraleer we opnieuw iets vernemen over de gang van zaken bij de feestelijkheden. Op donderdag 26 juni 1868 gingen de leden van het St. Gangulphusgilde eerst gezamenlijk vissen aan het Looveer. Daarna vond de splitsing plaats waarbij de belegerden zich terugtrokken in de stad en de belegers Huissen trachtten in te nemen. De vechtenden gingen elkaar bij die gelegenheid met hengels te lijf en wel zo, dat er letterlijk gewonden vielen.

Tot zover de verslagen van de feestelijkheden bij het St.

Gangulphusgilde. Nadat men ruim anderhalve eeuw het koningschieten en het Beleg en Ontzet los van elkaar had gevierd, besloot men in 1728 beide feesten samen te trekken. Het vissen, dat in 1576 al wordt genoemd, heeft altijd een belangrijke rol gespeeld bij de feestelijkheden. In de 19^e eeuw vond na het –al dan niet gezamenlijk– vissen het spiegelgevecht plaats op de Looweerweg. In geen van de hier genoemde bronnen wordt gewag gemaakt van de aanwezigheid van de Wildeman. Wanneer deze figuur bij de herdenking betrokken zou zijn geweest, zou dominee Graadt Jonckers hem in 1835 zeker genoemd hebben.

Het St. Laurentiusgilde.

Qua bronnen is de situatie bij het St. Laurentiusgilde precies omgekeerd als die bij het St. Gangulphusgilde. Hebben we voor de laatstgenoemde gilde de beschikking over het oudste gildeboek over de periode tot 1777; bij het jonggezelligengilde is juist de periode vanaf 1777 zeer goed gedocumenteerd en ontbreken alle gegevens over de oprichting in 1661 tot de heroprichting in 1777. De leden van het St. Laurentiusgilde lieten zich niet in met de herdenking van het Beleg en

Pastoor Otten (1841-1872)

Ontzet van 1502. Zij hadden drie feestdagen te weten op St. Johannes en Paulus (29 juni), de dag daarna en uiteraard op St. Laurentiusdag (10 augustus). Op de eerste dag werd naar de schijf geschoten en op 30 juni feestte men samen met dames. De bijeenkomsten vonden plaats in het vervallen stadhuis op de Markt. Het oudste verslag van de feestelijkheden dateert uit 1809. Men verzamelde zich in het bouwval van het voormalige stadhuis. Na de vergadering trok men onder klokgelui en met vliegende vaandels naar de kerk. Na de H. Mis ging men

opnieuw naar het stadhuis alwaar de statuten werden voorgelezen. Vervolgens ging men buiten de stad koningschieten. Nadat Jan Peters koning was geworden koos hij Theodora de Greef tot koningin en gingen de dames en de heren gescheiden teren. De broeders kwamen ook de volgende dag bijeen om samen te feesten.

In 1846 was het gilde op sterven na dood. Er werd niet meer gestemd en uiteindelijk werden geen bijeenkomsten meer gehouden. Aan deze periode van stilstand kwam in 1851 een einde. Op initiatief van pastoor Th. Otten kwam men op 25 juni weer bijeen en begon men weer bijeenkomsten te organiseren.

Vanaf dit moment kregen de feesten een ander karakter. Op 29 juni werd nog steeds naar de schijf geschoten maar de 30^e werd niet alleen meer terend doorgebracht. In 1777 was in de statuten van het St. Laurentiusgilde bepaald, dat wanneer een lid een andere gildebroeder uitschold hij een schelling boete moest betalen of *na het water gebragt zou worden*. Mogelijk vormde dit artikel de inspiratie voor de jonggezellen om aan hun feest een nieuw element toe te voegen. Boekhouder Hermanus Cremer schreef in 1854 namelijk in het gildeboek, dat *de onwillige betaler zonder genade in het water gegooit werd*. Boekhouder Hendrik Saleminck gaat in zijn verslag van 1865 nog wat gedetailleerder in op de gebeurtenis; *om twaalf uur zijn wij met onzen onwilligen betaalden naar het water gemaaseert daar zeer minzaam toegesproken en de betaling gewijgert en toen zonder genade met hem meer te hebben moest hij te water ...* Het slachtoffer werd voor deze functie uiteraard betaald en in de rekeningen wordt hij aangeduid als *klein Evertje, onzen misdadiger* of den *onwilligen Betaaldder*. Jan Dibbes (Dibbuts) fungeerde tussen 1863 en 1865 als Klein Evertje en ontving daarvoor jaarlijks f 3,-.

In de jaren '80 ging het opnieuw bergafwaarts met het St. Laurentiusgilde. Toen twee leden er in 1888 achter kwamen, dat de *Burgervereniging Huissen* zich de bezittingen van de broederschap wilde toeëigenen kwamen zij samen met nog vier anderen bijeen om de broederschap nieuw leven in te blazen. In 1889 werd besloten samen met de leden van het St. Gangulphusgilde te gaan feesten.

De feesten van het St. Laurentiusgilde bestonden aanvankelijk uit het optrekken naar de kerk, het koningschieten om vervolgens te

gaan teren. Na de heroprichting in 1851 werd een nieuw element toegevoegd; het “verdrinken” van Klein Evertje. Ook bij dit gilde wordt nergens gewag gemaakt van de Wildeman.

Na de “fusie” van 1889.

Het samen feesten beviel in 1889 zo goed, dat de leden van de beide gilden het jaar daarop besloten weer samen te gaan vieren. In 1891 werd daarover opnieuw, maar nu voor het laatst, een apart besluit genomen. Vanaf 1892 werd hierover al niet meer gestemd. In dat jaar bepaalde men overigens ook, dat men voortaan op de zondag het dichts bij St. Jan (24 juni) de gildenfeesten zou gaan vieren.

Over de inhoud van de feestelijkheden aan het einde van de 19^e eeuw wisten we tot op heden niet zo veel. Het verslag, dat Van der Ven erover in De Nieuwe Rotterdamsche Courant van 24 augustus 1924 zette is echter de moeite waard om hier overgenomen te worden.

...En dan zult ge mijn vreugde ook kunnen begrijpen, toen ik op mijn herhaald navragen ten slotte in Huissen vernam, dat tot ongeveer dertig jaar bij het Huissensche Beleg altijd een zonderlinge persoonlijkheid optrad: “Klein Evertje” genaamd.

Want toen ik Maandag 7 Juli j.l. “in gevangenschap” zat, bewaakt door twee wachters in het voorvertrek van de hooge vrouwen-feestzaal, vertelde mij de oude Piet Derksen, dat toen hij in zijn jonge jaren nog “bij ’t guld” was altijd “Klein Evertje” meetrok. Het was een grappenmaker, uitgedost in een veelkleurig narrencostuum, die danste en sprong, met een staf in de hand balanceerde als een tamboer-maitre en verder naar mijn zegsman zich uitdrukte “allerhand kulderij” deed. Daartoe behoorde onder meer dat hij bij den slachter en den bakker een stuk worst en een brood mocht wegnemen, die er te voren op kosten van het gild waren gedeponeerd. Ten slotte vertrok hij met een kan geestrijk vocht mee in den stoet naar het befaamde sluisje. Daar gekomen wierp hij echter onverhoeds de jeneverkan in het water. Hierdoor wekte hij den toorn op van den koning, die in woede ontstoken gebood, dat hij zonder verderen vorm van proces in het water van den Rijnstrang moest worden gegooid. De daad werd steeds dadelijk bij het woord gevoegd en Klein Evertje ging “kopje onder”.

Natuurlijk wist dan spoedig al zwemmende den vasten wal weer te bereiken. Daarna vroeg hij heel nederig den koning “pardon” voor zijn euveldaad, die bij wijze van gratie toestond, dat hij poedelnat verder in den stoet meetrok.

Het verhaal van Derksen was toen ongeveer 30 jaar oud en moet dus stammen uit het midden van de jaren negentig van de 19^e eeuw. Hieruit kan geconcludeerd worden, dat het St. Laurentiusgilde een duidelijk eigen gezicht aan de invulling van de feesten had gegeven. Hun traditie van het “verdrinken” van Klein Evertje werd vanaf de samenwerking tussen de beide gilden overgenomen. Overigens zien we, dat deze nar nu ook een grotere rol had gekregen. Hij mocht zich in de stad vertonen en daar brood en worst “stelen”. Van de Wildeman is ook in dit verslag geen sprake. In hetzelfde artikel merkt de folkloristische kroniekschrijver op: *Het gebruik is in de laatste 30 jaar obsoleet [verouderd jz] geworden, omdat een opvolger van Klein*

Wildeman omstreeks 1930.

Evertje nimmer goede gevolgen heeft ondervonden van dat “kopje onder gooien” en men daarna besloot dit nummer van het gildefeestprogramma te schrappen. Van der Ven concludeert, Want het behoeft geen betoog, dat bijv. een “Klein Evertje” geen historische figuur is, die wat te maken gehad zou hebben met het Beleg van Huissen....Ook de Wildeman is zulk een mysterieuze persoonlijkheid, die zeker geen rol gespeeld heeft in het Huissensche beleg van 1502. Overigens is hij hiermee de eerste, die gewag maakt van het bestaan van de Wildeman.

Een andere auteur die zich in de jaren 20 en 30 van de vorige eeuw op uitgebreide schaal bezig hield met het onderzoek naar de gilden en schutterijen in Gelderland was J.A. Jolles. Hij stelde zijn bevindingen in 1931 te boek. Hij

vertelt, dat in vroeger jaren de Wildeman op een draagbaar voor de stoet werd uitgedragen. Dit moet dan door de uit de stad afkomstige Kleefse troepen zijn gedaan. Zijn verhaal bevat verder de interessante mededeling, dat in vroeger jaren de Wildeman vanaf het Looveer naar Huissen vluchtte. In de stad aangekomen vertelde hij wat hij buiten de poorten had waargenomen. Vervolgens liet men hem naar buiten gaan. Tegenwoordig aldus Jolles schiet dit er wat bij in en zet men de Wildeman gevangen in het Wachthuis terwijl hij in 1930 zelfs als bode werd gebruikt tussen de stad en de belegeraars. Jolles maakt in zijn artikel ook de vergelijking tussen de Wildeman en Klein Evertje en legt zelf het verband met de reus “evertje-vrêt-veul” die elders in de Betuwe voor komt. Hij komt op deze gedachtegang vanwege de grote schoenen die de wildeman in die tijd droeg, zoals ook op nevenstaande afbeelding te zien is. Hij kwam er niet uit want *De Huissenaren schijnen echter den laatsten tijd niet meer zoo vast in de leer, hetgeen 't maken van gevolgtrekkingen bemoeilijkt* aldus de folklorist¹.

Concluderend kan op grond van het nu voorhanden zijnde archiefmateriaal gesteld worden, dat de herdenking van het Beleg en Ontzet van 1502 zich aanvankelijk beperkte tot een jaarlijkse rondgang rond het kerkhof op 26 juni door de leden van het St. Gangulphusgilde waarna zij feest gingen vieren. Het spiegelgevecht wordt voor het eerst genoemd in 1835 maar is waarschijnlijk dan al ouder. Aan te nemen valt, dat dit element na de heroprichting in 1777 aan de feestelijkheden is toegevoegd. Het vissen was een van oudsher bestaand ritueel, dat met Pinksteren plaats vond en dus los stond van de herdenking van het Beleg en Ontzet. Pas vanaf 1728 begon men het koningschieten en de herdenking van de feestelijkheden van 1502 te combineren en ging ook het vissen deel uitmaken van de gebeurtenissen rond het Beleg en Ontzet. In 1835 –dus waarschijnlijk ook vanaf de heroprichting– vormde het een vast onderdeel van de herdenkingsfeesten.

De leden van het St. Laurentiusgilde hadden drie feesten. Hun jaarlijks hoogtepunt viel op 29 en 30 juli en bestond aanvankelijk uit het koningschieten en teren. Op 10 augustus vierde men St. Laurentiusdag. Na de korte periode van non-activiteit tussen 1846 en 1851 werd een nieuw element aan het feest toegevoegd; Klein Evertje “verdrinken”.

Na de “fusie” van 1889 werden de feesten een mengeling van elementen van beide gilden. Het spiegelgevecht en het vissen werden overgenomen van het St. Gangulphusgilde terwijl Klein Evertje “verdrinken” door de Laurentianen aan de feestelijkheden werd toegevoegd. Het laatstgenoemde element ging echter aan het einde van de 19^e of het begin van de 20^e eeuw verloren. Klein Evertje ging toen plaats maken voor de Wildeman. Zijn rol was aanvankelijk een duidelijke. Hij sloop vanaf de Gelderse kant naar de stad en vertelde aldaar wat zich buiten het belegerde stadje afspeelde. Hij was dus oorspronkelijk een *Kleefse* spion. Ergens in de jaren 20 van de vorige eeuw begon zijn rol te veranderen en zien we dat de Wildeman elementen van Klein Evertje over ging nemen zoals het “stelen” van brood en worst. Hij kreeg een andere rol toegedicht en veranderde in een *Gelderse* spion die nu nog door het stadje gaat en wordt voorts vereenzelvigd met de Moorse knecht, die hertog Karel van Gelre in 1502 hielp ontsnappen uit handen van zijn Kleefse belagers. Deze ontsnapping met behulp van een Moorse knecht werd in 1845 voor het eerst beschreven door de Duitse historicus Friedrich Char. Voor de Tweede Wereldoorlog wordt de vergelijking tussen deze Moorse knecht en de Huissense Wildeman nergens in de literatuur genoemd. Mogelijk heeft een publicatie van de hand van B. van ’t Hooft uit 1948 bijgedragen tot het ontstaan van deze invulling van de figuur. De Wildeman blijft een vreemde eend in de bijt. Het is immers niet logisch een spion opvallend en potsierlijk uit te dossen als hij zijn werk in vijandelijk gebied moet gaan ondernemen ! Van der Ven, Jolles en Henny Derksen en schrijver dezes concluderen dan ook terecht, dat de Wildeman geen historisch figuur is en dat hij een rudimentair overblijfsel is van Klein Evertje.

HET VERHAAL ACHTER ZILVER (3)

Een koning biedt na zijn koningsjaar of jaren een koningsschild aan. Veel koningsschilden spreken voor zich. Op de schilden staat de naam van de koning, het Gilden waarbij hij is aangesloten, zijn koningin en het jaar of de jaren waarin hij zich tot koning schoot.

Op veel schilden zijn ook huismerken, wapenschilden en beroepssymbolen aangebracht.

De ornamatiek op de plaat is mede afhankelijk van hoe het schild gemaakt is. Zo kunnen de afbeeldingen gedreven, opgelegd, geperst of gegraveerd zijn.

Het graveren is een van de versieringstechnieken uit de edelsmidkunst. Het graveren kan uit de hand of met een machine uitgevoerd worden.

Bij het handgraveren is het de kunst van het wegsnijden van materiaal in (edel-)metalen voorwerpen. Hierbij tekent de graveur eerst een afbeelding en/of tekst op de plaat die hij vervolgens met verschillende stekers in het metaal uitsnijdt. Dit oude ambacht wordt tegenwoordig, zij het op kleine schaal, nog steeds uitgeoefend en is ontstaan vanuit de goud- en zilversmeden die hun kunstwerken wilden verfraaien. De steker (burijs) bestaat uit een gehard stuk staal dat in een bepaalde vorm is geslepen. De uitstraling van een handgravure is uniek en niet te imiteren.

Bij het machinaal graveren wordt een afbeelding en/of tekst met behulp van een conventionele graveermachine in een metaal gefreesd of met een diamanten stift in het metaal gedrukt. Een graveermachine is een machine voorzien van een panthograaf. Deze panthograaf maakt het mogelijk om een bepaalde afbeelding of tekst d.m.v. een chabloon over te brengen.

In deze rubriek wil ik ook de betekenis, van een gravure, een afbeelding of de gekozen vorm van een koningsschild omschrijven.

Waarom een Koning voor dat speciale schild heeft gekozen, oftewel wat is het “verhaal” achter het zilver.

Beschrijving van het nieuwe koningschild van,
Henk Lippmann.

Op het schild is de volgende tekst machinaal gegraveerd:

Koning St. Gangulphusgilde 2001 - 2002

Henk Lippmann

Koningin Ria Lippmann - Melhorst

Naast deze tekst is een handgravure aangebracht van een adjudant in historisch kostuum.

Henk was adjudant toen hij zich in 2001 tot koning schoot. Henk heeft ook jaren als voorman van de adjudanten opgetreden.

Aangezien er nog geen koningsschild met een afbeelding van een adjudant was,

was dit een mooie gelegenheid.

Het model van het schild is, samen met juwelier De Bont, uitgekozen uit de collectie

‘gilde- en schutterszilver’ van Andriessen uit Helmond. De aangebrachte trambleerrand, verfraaid het schild.

Henk heeft (als keizer) zijn koningsschild 3 jaar mogen dragen, omdat zijn opvolger

Wim van der Jagt zich de 3 opvolgende jaren tot koning schoot.

Het was de vierde keer dat Henk onder de ‘klos’ stond. Het koningspaar Henk en Ria Lippmann hebben in hun koningsjaar diverse evenementen en recepties bezocht en hebben het jubileumjaar aan de hoofdtafel meegemaakt.

Meesterteken : J2A = J. Andriessen

Gehalteteken : Lopende leeuw, Romeins cijfer II (835/000)

Kantoorteken : R (Gouda)

Jaarletter	: S (2002)
Vormgeving	: Neorenaissance, ingesnoerd
Ornamentiek	: Bolgeslagen plaat
Afmeting hxb ca.	: 120 x 90 mm.
Gewicht	: 75,8 gram
Tekst	: Machinaal gegraveerd
Tekst voorzijde	: Koning St. Gangulphusgilde 2001-2002 Henk Lipmann Koningin Ria Lippmann Melhorst
Afbeelding	: Handgravure
Voorstelling	: Adjudant in historisch kostuum met in zijn hand een adjudant stok.
Opmerkingen	: Het schild is aan de achterkant voorzien van 4 ogen.

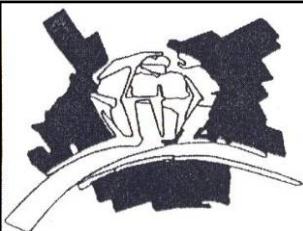
Hugo Vermaas.

KAPSALON HENDRIKSEN

Van Wijkstraat 21,
Huissen

TEL: 3250580

de Bont
juwelier - horlogerie

Huissen Markt 5

Tel. (026) 325 66 29

Bemmel Dorpsstraat 31^B

Tel. (0481) 46 58 23

Uw adres voor al uw:

- Gouden en zilveren sieraden
- Horloges
- Klokken
- Wekkers, etc. etc.

Eigen atelier voor reparaties van sieraden en uurwerken.

de Huessensche Poort

Uw opticien,
voor zorg in zien.

www.polman-optiek.nl

Langestraat 64 6851 AS HUISSEN Tel. 026 - 3251974

VERKOOPPUNTEN HUESSENSE KALENDER 2006

Drukkerij Kuipers

Slijterij Degen

Sara De Paperclip

Kapsalon Hendriksen

Arntzen Tabaksspeciaalzaak

Langestraat 4

Zandsedwardsstraat 13

Brink 3/A

van Wijkstraat 21

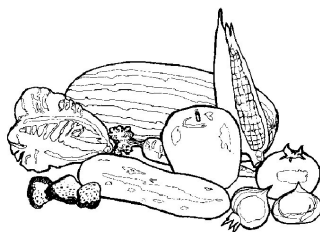
Langestraat 34

Groente en fruit speciaalzaak

HERMSEN

Vierakkerstraat 45 Huissen tel. 026-3256050

d'oude bloemensmidse

**Uw bloemist voor al uw
bloemsierwerk zoals:**

Bloemen- en plantenarrangementen
voor jubilea etc.

Bruids,- Droog- en Rouwarrangementen

Dus voor iedere denkbare gelegenheid.

Bel of loop vrijblijvend langs bij:

*d'oude
bloemensmidse*

Langestraat 60

Huissen

Tel. 026 3257171

Fax 026 3258181

Tot ziens bij uw allround bloemist

*Gilden van
Sint Gangulphus en Sint Laurentius
binnen de stad Huissen*

*1411 * 1536 * 1661*

Het Sint GANGULPHUSGILDE ontstond uit een fusie (in 1536) van het Sint ANTONIUS en het Sint JORISGILDE (daterend uit 1411)

"In den jeare ons Heeren duysent vijfhondert ses und dartich heeft die Eerendtfeste und Vromen Joncker Elbert van Pallandt, Erfmarschalk, onseren drost und amptman in stadt und wegen ons Genedigen lieven heeren, mit toedoen Richter Burgemeijster Schepenen en Raidt en die gemeine Burgeren en Burgers Kiinderen Van Huessen, van die twee schutterije ende Broederschappen nementlich Sancti Anthonius ende Georgius, om meerdere liefde, vrundtschap en eendracht to halten, een schutterij ende Broederschap gemeakt geheyten Sanctus Gangulphus Schutterije und Broederschap".

Aldus het relaas uit het fusieverdrag.

Het Sint LAURENTIUSGILDE werd in 1661 opgericht als "jong gesellen schutten compagnie" met consent van de landsheer, Keurvorst Friedrich Wilhelm van Brandenburg, wegens verleende krijgsmiddelen. In het oude Gildenboek staat vermeld:

"De Broederschap der jonge Gesellen is opgericht in het jaar 1661 onder de regering van den Doorluchtigsten Keurvorst von Brandenburg Hertog von Cleef Glorieuzer Gedagtenis".

Sinds 1986 zijn beide Gilden koninklijk onderscheiden.